

innhold

2 **LEDER: La meg snakke!**
av Fakhra Salimi

TEMA: VOLD MOT KVINNER

5 **Seksualisert vold i krig og konflikt**
av Anette Bringedal Houge

8 **Frihet fra frykt:
Vold mot kvinner i norske asylmottak**
av Anette Bringedal Houge

11 **Sarita Skagnes:
Vil aldri være stille mer**
av Unni Mathisen

14 **Grov vold i nære relasjoner**
av Anette Bringedal Houge

17 **Seksualisert vold mot kvinner**
av Anette Bringedal Houge

21 **Rita Sletner: Barrierefri rettferdighet**
av Anette Bringedal Houge

23 **MiRA-Senteret om vold mot kvinner**
av Anette Bringedal Houge

FRA KVINNER TIL KVINNER

26 **43.000 kroner overlevert kvinner
rammet av jordskjelvet i Pakistan**
av Unni Mathisen

FOKUS PÅ MELLOM-AMERIKA

31 **Kvinnekamp på Cuba**
av Unni Mathisen

34 **Revolutionary lives: En historie om
den nicaraguanske kvinnebevegelsen**
av Yerina Rock

TVANGSEKTESKAPSKAMPANJEN 2008

40 **Humera Khan: Holding on – Letting go**
av Anette Bringedal Houge og Rahima Parvin

44 **Tvang er ikke min kultur!**
av Anette Bringedal Houge

LESEKROKEN

47 **Tett inntil dagene**
av Unni Mathisen

48 **Aktivitetskalender 2009**

50 **Aktuelle publikasjoner
fra MiRA-Senteret**

51 **The MiRA Centre
– Information in English**

51 **Abonnér på MiRA-Magasinet**

La meg snakke!

FAKHRA SALIMI

2008 vil gå inn i historien som året for forandring. MiRA-Senteret utvidet sitt nasjonale nettverk med fire suksessrike konferanser i Tromsø, Trondheim, Bergen og Oslo. Samtidig flyttet vi inn i nye, store lokaler som gir større muligheter for at MiRA-Senteret kan leve opp til visjonen om å være et aktivitets- og kreativitetshus for kvinner og jenter med minoritetsbakgrunn.

2008 har vært et år i forandringens tegn for MiRA-Senteret. Vi har for første gang i vår over 20 år lange historie fått nye, romslige og lyse lokaler hvor vi kan arrangere våre egne aktiviteter. Her skal vi utvikle senteret til å bli det aktivitets- og kreativitetshuset som MiRAs grunnleggere hele tiden har ønsket at MiRA-Senteret skal være. Gjennom midler til å styrke MiRA-Senterets arbeid mot tvangsekteskap, fikk vi for første gang også muligheten til å utvide forebyggingsarbeidet til å være nasjonalt dekkende. Denne høsten har vi hatt stor suksess med konferansen *Tvang er ikke min kultur!* i Tromsø, Trondheim, Bergen og Oslo. Konferansene har gitt unge minoritetsjenter en møteplass og vi har brukt anledningen til å styrke unge jenters nettverk i de fire

byene og nasjonalt. Det å se så mange unge jenter med minoritetsbakgrunn engasjere seg i arbeidet for likestilling har vært både gledelig og inspirerende for alle som har vært tilstede på disse konferansene – både minoritetskvinner og ansatte i det offentlige hjelpeapparatet.

Forandring er også et nøkkelord for å beskrive 2008 internasjonalt. USA har fått sin første svarte president, og Obama har gjennom hele valgkampen frontet sitt kandidatur under overskriften «FORANDRING». Barack Obama blir ikke bare den første svarte presidenten i USA, han blir også den første amerikanske presidenten med nære røtter utenfor USA og utenfor den vestlige verden. Dette gir håp til veldig mange immigranter verden over om at det er mulig for dem å finne en plass og forme sine egne liv i de samfunnene de har flyttet til. Viktigst av alt, er at Obamas muligheter for å lykkes i det amerikanske samfunnet ikke ble ødelagt av hans status som svart og som innvandrerbarn. Obama har krevd sin plass og kjempet seg vei opp og frem, først som medborger og senere også som senator og presidentkandidat for Demokratene. Det at han har blitt betraktet som en borger av det nordamerikanske samfunnet og ikke bare som et fremmedelement, har vært helt sentralt for hans muligheter til å lykkes.

Her har vi fremdeles store utfordringer igjen i Europa og i Norge. I dagens Norge har ikke en minoritetskvinne- eller mann med ikke-vestlig bakgrunn de samme mulighetene som en etnisk norsk kvinne eller mann. Her anses minoritetsbefolkningen fortsatt som en egen gruppe, som en annen befolkning, og som annenrangs borgere – sammenlignet med majoritetsbefolkningen. I Europa og i Norge føler minoriteter seg fortsatt utenfor, tilsidesatt og fremmedgjort – og sliter fortsatt med å inkluderes på lik linje med majoritetsbefolkningen.

Dette nummeret av MiRA-Magasinet handler om vold mot kvinner. MiRA-Senteret har fokusert på vold i nære relasjoner og forskjellige former for vold i flere år. Vi er glade for å samle ulike aspekter ved vold mot kvinner i dette temanummeret. Til tross for at kjønnsbasert vold har fått større

oppmerksomhet i media og av myndighetene de seneste årene, så ser vi samtidig at den grove volden mot minoritetskvinner øker. Den fysiske volden har blitt grovere, og bruken av psykisk vold har blitt mer utbredt. Hvor mange flere kvinner og jenter må oppleve det marerittet som vold i nære relasjoner er, før politiske og praktiske tiltak som virker settes i verk? Vi håper at dette nummeret bidrar til debatt og gir nyttig informasjon om vold i nære relasjoner og utfordringer knyttet til bekjempelse og forebygging av kjønnsbasert vold.

Samme dagen som MiRA-Senteret i høst inviterte til konferanse om unge minoritetsjenter og psykisk vold og stress, kom rapporten «Forebygging av vold i oppdragelsen. Samarbeid mellom hjelpeapparat og minoritetsforeldre – en kunnskapsoversikt», utgitt av Nasjonalt kunnskapssenter for vold og traumatisk stress (NKVTS). Rapporten dokumenterer

at flere minoritetsbarn er utsatt for vold i familien sammenlignet med etnisk norske barn. 7,4 prosent av minoritetsjenter i Norge oppgir å ha blitt slått det siste året – mot 4,1 prosent av etnisk norske jenter. MiRA-Senteret mener at fysisk og psykisk vold er totalt uakseptabelt – enten den rammer kvinner eller barn. Vi ønsker velkommen den nye lovendringen som sier at til og med klapsing er forbudt i barneoppdragelse. Samtidig mener vi at lovbestemmelser og kriminalisering av foreldre ikke er nok i seg selv. Det bør settes i gang omfattende tiltak for å endre holdningene til foreldre som ser på «klapsing» som en naturlig del av barnas oppdragelse.

Barn har et like stort krav på og rett til beskyttelse mot vold som voksne har, og som for kvinner som utsettes for vold i sine nære relasjoner, har fysisk avstraffelse i barneoppdragelsen en skadelig innvirkning på barnas psykiske

helse. MiRA-Senteret understreker betydningen av forebygging av alle former for vold, og mener forebygging mot vold i nære relasjoner også bør inkludere forebygging av avstraffelse av barn. I denne prosessen blir skoler og nærmiljø veldig viktige arenaer.

Vi håper at de positive forandringene vi har sett i Norge og internasjonalt i 2008 setter eksemplet for utviklingen i 2009 – og vi håper at fokuset på forebyggende arbeid mot vold i nære relasjoner styrkes i fremtiden.

MiRA-Magasinet ønsker alle sine lesere godt nytt år.

Tabuenes andre ansikt

En film om minoritetskvinner og seksualitet av *Fakhra Salimi*

Hvilket forhold har kvinner og jenter med minoritetsbakgrunn til sin egen kropp og seksualitet? Hvor viktig er ære og skam, dyd og frigjøring? Hvorfor velger noen jenter å vente, og andre å ha sex? Og hva svarer man når noen spør hvorfor du fremdeles er jomfru...?

Filmen *Tabuenes andre ansikt* av Fakhra Salimi om og med minoritetskvinner i Norge handler om deres tanker om kropp, seksualitet og relasjoner. Den tar et oppgjør både med kulturelle tabuer og med forestillingene om disse kvinnene som undertrykte og uten innflytelse over sine egne liv. I *Tabuenes andre ansikt* presenterer kvinnene selv sine historier.

Tabuenes andre ansikt viser at det finnes en hel verden av individuelle historier om hva det vil si å være minoritetskvinne, men samtidig en sterk felles plattform basert på det å leve med sine røtter i én kultur, og sine føtter i en annen.

Filmen kan bestilles hos MiRA-Senteret via våre nettsider www.mirasenteret.no eller pr epost post@mirasenteret.no og koster kr. 300,-

